

**داستانی شیخ به دره دین
کورپی قازی سیمانوه**

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

نازم حیکمہت

داستانی شیخ بہادر دین

کوری قازی سیماونہ

گورینی:

شوکور مستہفا

ناوی کتیب: داستانی شیخ به دره دین کوری قازی سیماونه
نووسینی: نازم حکیمهت
گۆرینی: شوکور مستهفا
بلاو کراوهی ئاراس- ژماره: ۹۷۲
دهرهینانی هونه ریی ناوهوه: ئاراس نه کرهم
به رگ: مه ریه م موته قبیان
چاپی دووهم: هه ولیر، ۲۰۱۰
له به رپوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان له هه ولیر ژماره ۲۱۷ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه تی

نازم حیکمەت شاعیری گەورەى چەرخیەکان

یەشار کەمال

من بزنام له پێشدا له داستانەکهی شێخ بەدرەدینی کوری قازیبی سیمافنار
تێ هەلچوو. ئیلیاده و ئۆدیساش که بەشاکارتترین داستانی دنیا له قەلەم
دەدری هەر لهو خاکەدا له دایک بووه و پێرۆکه بووه و نیویانگی دەرکردووه و
ژیاوه. هەندێ پارچەى ئیلیاده و ئۆدیساش تا ئیستاش بەسەر زاری خەلکەوهن
و دەلیین و دەلیینەوه.

چیرۆکەکانی (خالە قۆرقوت) چەند بەشێکن له داستانیکی گەورە که تا
ئێستا ماونەتەوه. کوێر ئۆغلۆش هەر لهو بابەتەیه. له پۆژەلاتی ئەنەدۆلی، له
باشووری، تا ئەو پۆش داستان هەر دەگوتری. ئەوهش وەنەبێ یەک دوو،
کۆمەلێ داستان بەسەر زارانەوه دەگەڕی.

سەرزمینی ئەنەدۆل سەرزمینی داستانی دنیا یە. سەرزمینیکی
دەولەمەند، سەر بەگۆبەند و خاوەن کەسیهتی خۆیهتی، نابی داستان، بەو
پێودانە تەسکەى میژوونووسانی ئەدەب دەلێن: بپیوری. هەلەیه. داستان له
هەموو چەرخیکدا هەیه و دەشبێ. داستان چاخی بۆ نییه. له هەر چەرخیکدا،
له هەر خاک و مەلەندیکدا کارەسات و هەراوهۆریای گەورە و بەرفەرەوان
بقەومى داستانیش لهوئى سەر هەلەدا. جا نازم حیکمەتیش گەورەترین
نالقەى نەریتی داستانیژی ئەنەدۆله له چەرخى ئەو پۆماندا.

گوتم نازم حیکمەت له شێخ بەدرەدینهوه تێ هەلچوو. نازم حیکمەت هەرکه
پێوهندی لهگەل ئەنەدۆلدا رۆنا و رۆنەنا، ناچار له شیعیریشدا پێوهندی لهگەل

داستانبیتژیدارونا. شاعیریکی جیهانی له کیشی نازم حکیمت ناچار بوو به ئاکامی گورهی خوئی بگا، جا به راستی و اشی کرد و گهیشتیش. له نهریتی گورهی خویدا به رههمیکی، که بۆ یه کهم جاری سوود لی وهرگرت داستانی شیخ به دره دین بوو. له شیخ به دره دیندا یه کسه ره له شیعرهکانی پیشووی هه لده بری و ئه و داستانه به ره و لووتکه و ترۆپکی شاعیریکی گورهی هه لده کشین. داستانی شیخ به دره دین، به زمانه وه، به بنیاده وه، به دامه زاننده وه داستانیکی پیکه ل و کوک و ته و اه و که رهسته خو شه کردن و خو ئاماده و ته یار کردنیکه بۆ داستانه که ی دوایی. (چهند دیمه نیکی ئینسانانی ولاتی من) داستانی ئه و چه رخی ئه و ورۆیه.

ئه و داستانه ئینسانانی تورکیا و هه موو دنیا ی هاتووته نیو. له و داستانه گوره یدا له گه ل خه لکی هه ژاری لادیی ئه و چه رخی، له گه ل سه ربازان، له گه ل چه وساوان، له گه ل چه وسینه راندا ده ژین. زمانی ئه و داستانه ئه و زمانه یه که یونس و قه ره ج ئو غلۆ و دادل ئو غلۆ و پیر سو لتان عه بدال و خه لک پیی داخپون. زمانی داستانه که وه کو خه لک پیی ده دوین ره وان و بی گرفت نووسراو هته وه. زمانی رۆژانه ی خه لکه. جا زمانی هه موو داستانهکانی دنیا ش هه ره به و زمانه گوتراون، که خه لکی ره مه کی، رۆژانه، قسه ی پی ده که ن. ئه مه له داستانی ماناسیشدا هه ر وایه، له داستانی ئیلیاده و ئو دیساشدا هه ره به و ره نگه یه. له داستانی مه م و زینیشدا هه ره وایه. ئه وانه پییان وایه داستان زمانیکی تایبه تی خوئی هه یه به هه له ده چن.

نازم حکیمت چاک بۆ داستان چوو، زۆری له سه ر داستان کار کردووه، دهستی له سه ر ئیش و ئازاری هه موو لایه کی داستان داناوه و شاگردی هه موو داستانبیتژانی کردووه و پر به پیستی نهریت و اینهاتووی خو شی وه کو مامۆستا داستانبیتژه گورهکانی گهیشتووته ترۆپکی داستانبیتژی. ژیا نی داستانبیتژ له نیو ژیا نی کو مه لانی خه لکدایه. داستانه که له نیو جه رگه ی ژیا نی خه لکدا رۆ ده نی. ژیا نی نازم حکیمه تیش به و ره نگه بوو.

رۆژیکیان به نازم حکیمه تم گوت:

«ئەگەر زىندان نەبووايە، ئەم داستانە گەورەيە دەبوو؟»

گوتى:

«لەوانە بوو شتىكى دىكە بووايە، بەلام داستان نەدەبوو. ئەو داستانەمان لە زىندان ھەموو پىكەو نووسى. من لەوانم دەپرسى و ئەوان ۋەلاميان دەدامەوہ. ھەرچىيەكم دەنووسى بۆم دەخویندەنەوہ. ئەو داستانە بەو چۆرە نووسرايەوہ.»
خۆ ئەوانەي خەرىكى ئەدەبىياتن دەزانن داستان بەو رەنگە لەدايەك دەيى. داستان خەلك لەگەل ھونەرمەندەكانيدا پىكەو دەپھۆننەوہ.

منيش گوتم:

«ئەگەر زىندانىش نەبووايە، تۆ رىگاي ئەووت دەدۆزىيەوہ كە بەو خەلكە بگەي و ئەم داستانە دارپىژى.»

پياويكى زۆر بى ھەوا بوو. ۋەلامى ئەو قسەي نەدامەوہ. پاش چەند رۆژىك، جا يا بىرى لى كردبووہوہ، يا لە بابەتتىكى دىكەوہ لەلارا ۋەبىرى ھاتبووہوہ، گوتى:

«ئەگەر ژيانم لە زىندان نەبردبا سەر من وا نەدەبووم، لەوانە بوو شاعىرىكى چاترم لى ھاتبا بەرھەم.»

من سەرسام بووم. پياويكى ۋەكو نازم بلى شاعىرىكى چاترم لى ھاتبا بەرھەم. لە يونس بەملاوہ گەورەترىن شاعىرى مىللەتتىك، يەكى لە ھەرە ترۆپىكى شاعىرانى چەرخەكان...

بۆرجوازي، بۆرجوازي نىيە، گەورەترىن شاعىرى مىللەتى توركى سەركوت كرد، دەربەدەرى كرد. ناچارى كرد لە ۋلاتى بىبابانيدا بە نامرادى سەر بنىتەوہ. ئەم چىنە بۆچى ئەوئەندە دوژمنى نازم بوو؟ ھەر بۆ تاوانبار كردنى ئەم ھەموو مەحكەمە و مەحكەمەكارىيە ساختانەي بۆچى پى دەكرد؟ چونكە ئەم چىنە دوژمنى زانا و نەزانى مىللەتى توركە. دوژمنايەتتى گەورەترىن شاعىرى مىللەتتىك واتە دوژمنايەتتى سامانى ئەو مىللەتە و خۆيەتى.

ئەو دۆپوى و خراپەيەي دوژمنانى مىللەت لەگەل نازم حىكمەتدا كرديووانە

تا دنیا ماوه په‌له‌یه‌کی رهش و چلکنه به رووی میژوومانه‌وه.
تا میلله‌تی تورک له‌سه‌ر دنیا بمینئ ئه‌و داستانه گه‌وره‌یه‌ی نازم حکمه‌ت
له گوئئ ئاگردانان ده‌خوینتته‌وه و به‌ره‌و نه‌وه‌کانی میلله‌تی تورک پشتا‌و‌پشت
تووک نفرین له‌و دوژمنانه ده‌کهن که ئه‌و خراپه ناپیا‌وانه‌یان له‌گه‌ل نازم
حیکمه‌تا کرد.

زیندوو‌بو‌ونه‌وه‌ی مه‌حکه‌مه‌که‌ی نازم حکمه‌ت، پا‌کانه‌ی نازم حکمه‌ت پوژئ
دئ ببئ به تا‌وانبار‌کردنی ئه‌وانه‌ی که به‌و ده‌رده‌یان برد و دادی تورکیان له‌و
تۆمه‌ته گه‌وره و گرانه، له تۆمه‌تی ده‌ست له‌گه‌ل بورج‌واز تیکه‌ل‌کردندا پرزگار
بکا. ده‌نا، تا میلله‌تی تورک بمینئ، هیچ که‌سی، له هیچ کاتیکدا، له هیچ
چه‌رخیکدا هیزی به‌وه‌دا ناشکئ نازم حکمه‌ت تا‌وانبار بکا.

به‌یان ژماره ۳۵ نیسانی سالی ۱۹۷۶ی زاینی

نامیلکه‌ی «بهدردینی»^(۱) کورپی قازی سیماونه» - ناوی، محهمه‌د شهره‌فهدین

(۱) شیخ به‌دردین - که میژووی له‌دایک‌بوونی به‌ته‌واوی یه‌کلا نه‌بووه‌ته‌وه (به‌مه‌زنه‌له ۱۳۴۴‌دا له‌دایک‌بووه) و له ۱۴۲۰‌دا مردووه، فه‌یله‌سووف و مه‌لای تورکانه. سه‌بارت به‌وه، که به‌مه‌زنه‌له، له شارۆک‌ه‌ی (سیمای) سهر به‌ناوچه‌ی کوتاهییه له‌دایک‌بووه، به‌نازناوی به‌دردینی سیمای ناوبانگی پویشتووه. قازی سیماونه، کوری ئیسرائیله.

شیخ به‌دردین ده‌یگوت مرۆی هه‌موو سهر زه‌وی به‌بی ره‌چاوکردنی پترو و ناین، ده‌بی هه‌موو یه‌کسان و به‌را به‌ر بن و له سه‌رتۆپی دارایی و زه‌ویوزار و به‌ره‌م و داهاتدا ده‌بی هاو به‌ش و یه‌ک مال و یه‌ک کیسه‌بن، هیندی شت که ههر له‌خۆرا حه‌رام کراون ده‌بی حه‌لال کرینه‌وه. ئه‌م بیه‌ر و بیه‌را یه‌ له‌ ناو خه‌لکدا به‌ به‌ربلاوی ته‌شه‌نه‌ی کرد و خه‌لک زۆری به‌ په‌رۆش و هه‌لۆه‌دا بوون و شیخ به‌دردین به‌مه‌ بوو به‌ پیتشه‌وای یه‌که‌م بزواتی گه‌وره‌ی شوپشی کۆمه‌لایه‌تی له‌ میژووی تورکی عوسمانلیدا. =

ئەفەندىم دمخوتىندە، كە لە كولىيەى ئىلاھىيات، لە دارولفونون مامۇستاي مېژووى كەلام^(۱) بوو.

نامىلكە كە لە سالى ۱۹۲۵ (۱۳۴۱) دا لە چاپخانەى ئەوقافى ئىسلامىيە لە چاپ دراو. گەشىتبوو مە لاپەرە شەست و پىنجى نامىلكە كە، دو كاس، مېژوونووس و مىرزاي جەنەوھىيەكان^(۲) لەم لاپەرە شەست و پىنجەى نامىلكە كەى مامۇستاي مېژووى كەلامدا گوتوويە:

«لەو سەردەمانەدا، لە ولاتىكى بە كەژ و چىاي سەختى لاي دەر بەندى كەندارى يونيون، كە خەلكى سادە و پرمەكىي «ستىلارىوم - قەرە بوروون»^(۳) (كەپوھ پەش) ي پى دەلەين، گوندىيەكى توركى ساويلكەى خواسايى پەيدا بوو.

= شىخ بەردەدين دەيگوت، ئەم دنيا و ئەو دنيا، دنياى پۇج و دنياى مادە، ھەردوو كيان شان بە شانى يەك چوونىەك و نەمرن و نالوئ بەبى ئەمىيان بىر لەوى ترىان بكرىتەوھ. بەمەش بوو بە يەكەم فەيلەسووفى ماترىاليستى توركان.

نازم حىكمەت، بەنيازى لە دنيا راگەياندى ناوبانگى ئەم فەيلەسووفە گەورە يەى نەتەوھكەى، رووداوھ لە مېژىنەكەى بەم داستانە بەئاووناوھ ھەلبەستووھ. نازم حىكمەت نەتەوھكەى خۆى زۆر خۆش ويستووھ. تەنانەت كە ئەم داستانە لە ۱۹۳۶ دا بلاو دەبىتەوھ، ھەندى لە سەر پەرائى بىر و بروا تىژى دەستەچەپ لى لالووت دەبن و دەبانەوئ شانازى بە نەتەوھەكردنى لى بە عەيبە بگرن. ئەوئيش ناىكاتە نامەردى، بە تارىكى زانستانە وھلامىيان دەداتەوھ و پىيان دەسەلمىنى، كە شانازى بە نەتەوھەكردن لەگەل براپەتتى ئىو گەلاندنا ناكۆك نىيە و دوو شتى دژ بە يەك نىن.

(۲) كەلام: عىلمى كەلام، يەككە لە زانستە فەلسەفەيەكانى ئاينى ئىسلام و بۆ داكۆكى لىكردنى بنچىنەكانى ئەم ئاينە دانراوھ.

(۳) نىسبەتە بۆ شارى جەنەوھ (بندقىة) لە ئىتالىا.

(۴) قەرە بوروون: شارۆلكەيەكە سەر بە ويلايەتى ئىزمىر، لەسەر دەرياي ئەگە (ئىچە) ھەلكەوتووھ.

ستیلاریۆم بهرانبەر به دورگه‌ی ساقزه^(۵). ئەم گوندییە پەند و ئامۆژگاریی بۆ تورکان دادەدا: جگه له ژن، سەرله‌به‌ری دارایی، له خۆراک، له پۆشاک و له زه‌ویوزار بکه‌ن به مائی هه‌مه‌لایه‌نی و گشت تێدا هاوبه‌ش بن».

میرزای جه‌نه‌وه‌بیه‌کان رینموونی و ئامۆژگاریی ئەو گوندییە تورکه‌ خواسایییی هیند به‌ روون و ئاشکرا باس کردوو کابرام به‌ به‌رگه‌ قه‌دیفه‌ ره‌شه‌که‌ی و رڤینه‌ باریکه‌که‌ی و دهموچاوه‌ زهرده‌ درێژووکه‌که‌یه‌وه‌ زه‌ق و زۆپ هاته‌ پێش چاو. که‌ مریدی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی به‌دره‌دینی کوری قازیی سیماونه‌ی به‌ ساویلکه‌ و خواسایی به‌ هه‌ردوو واتاکه‌یه‌وه‌ نیو هیناوه‌، به‌پیکه‌نینی هینام. له‌ پاشان یه‌کسه‌ر محه‌مه‌د شه‌ره‌فه‌دین ئەفه‌ندیم به‌بیر هاته‌وه‌. له‌ ناملیکه‌که‌یدا، که‌ له‌باره‌ی مه‌به‌ست و نیازی به‌دره‌دینه‌وه‌ دهبو، ده‌لێ:

«بوێر کلیجه، که‌ ئامۆژگاریی خه‌لکی ده‌کرد: سەرله‌به‌ری دارایی و ئاژده‌ل و زه‌ویوزار، جگه‌ له‌ ژن، به‌ مائی ناوکۆی بزائن، ئەمه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ نیاز شاردنه‌وه‌یه‌ و بهرانبەر به‌ رای گشت خۆ له‌ مه‌به‌ست نه‌بانکرده‌».

ئەم مامۆستای میژووی که‌لامه‌م، له‌ رمل‌ هاویشتن و به‌خت خۆپندنه‌وه‌ی چه‌رخه‌کان و پار و نیاز هه‌لتینانی دل و ده‌روونی ئینساناندا به‌ خاوه‌ن ده‌ستیکی بالا هاته‌ پێش چاو و دوو رستم له‌ نووسینه‌کانی مارکس و ئینگلس به‌بیر هاتنه‌وه‌:

«بۆرجوازی ژنه‌که‌ی به‌ ئامیتریکی وه‌به‌ره‌مه‌پێنان ده‌زانێ. بۆرجوازی هه‌رکه‌ ده‌بیی ئامیتره‌کانی وه‌به‌ره‌مه‌پێنان ده‌بی هیی هه‌موولایه‌ک بن و سەرله‌به‌ری خه‌لکی تێدا هاوبه‌ش بن، به‌ سرشت یه‌کسه‌ر به‌و ئاکامه‌ ده‌گا، که‌ ژنیش ده‌بی وابی».

که‌ بۆرجوازییه‌ک به‌وجۆره‌ بێر له‌ سۆسیالیزمی نوێی کرێکاران بکاته‌وه‌، ئە‌ی مامۆستای کولییه‌ی دارولفونون بۆچی به‌وجۆره‌ بێر له‌ سۆسیالیزمی

(۵) دورگه‌ی ساقز: دورگه‌یه‌که‌ له‌ ده‌ریای ئەگه‌. له‌ که‌نار ده‌ریاکانی تورکه‌وه‌ نزیکه‌. ئە‌م‌رۆ سه‌ر به‌ ولاتی یۆنانستانه‌.

بەدرەدین نەكاتهو، كە بۆ وەرزی رانی چەرخی كانی ناوهندی دانا؟ ئەی ژنیش لە نیگای لاهووتەو بەكەلوپەل دانەندراو؟

نامیلکەكەم پێو دا . چاوم دەچوو زایەو، بەلام خەوم نەدەهات . سەیریکی سەعاتە مارکە شەمەندەفەرە، بەدیوارا هەلۆاسراو هەكەم كرد، بۆ دوو دەچوو . جگەرەپەكم كیشا، یەكێکی دیکەیی بەدوودا . لە قاوشەكەو گۆیم بۆ دەنگی هەلخستبوو وەك بەسەر گەنكاویکی گەرم و بۆگەندا بۆ بەو رەنگە دەهات و دەچوو . جگە لە خۆم، قاوشەكە بە بیست و هەشت ئینسان و چەمەنتۆ ئارەقاویبەكەو نووستبوو . پاسەوانی سەر برجەكان ئەمشەو خیرا خیرا و توندوتیژتر لە فیتوویان دەدا، هەرکە فیت و هۆری ئەم فیتوانەم، رەنگە لە هیچەش، وا شیتانە و بۆ برانەو بەرگۆی دەكەوئ، وا دەزانم لە كەشتیبەكدام، لە شوێکی ئەنگوست لەچاودا نوقم بوو .

لە قاوشەكەیی سەر و مانەو زەرەیی كۆت و زنجیری ئەو یاخیانە دەهات، كە حوكمی خنكاندنیان درابوو . ئەوراقیان لە تەمیز بوو . ئیوارەپەکی بە تۆف و بابۆران حوكم دران . لەو هەتی گەرابوونەو سەرەوتیان بەچارۆ لەبەر برابوو . تا بەپانی زەرەیی كۆت و زنجیرەكانیان دەهات و بەدەوری خۆیاندا دەخولانەو، كە بە رۆژ دەریان دەهتانیانە مەیدانەكەیی پشتەو، زۆرجار سەیری پەنجەرەكانیانم دەكرد . سۆ مرۆ، دووانیان لە پەنجەرەكەیی دەستە راستدا و یەكێكیشیان لە پەنجەرەكەیی دەستە چەپدا دانیشتبوون . ئەوی بە تەنیا دانیشتبوو، ئەو هیان بوو، كە گرتبوویان یەكسەر راستیی لە هاوڕێكانی گوتبوو، بە دەستیو دەبوون . ئەو لە هەموویان جگەرەیی پتر دەكیشا .

هەمیشە دەستیان بە شیشی پەنجەرەكانەو بوو . لە شوینەكەیی خۆیانەو زۆر چاك دەیانتوانی پروانە دەریا و كەژ و كێوان، كەچی هەمیشە تەماشای مەیدانەكەیی خوارۆ، تەماشای ئیمە، تەماشای ئینسانەكانیان دەكرد .

هیچ گۆیم لە دەنگیان نەبوو . لە سەرانسەری بەندیخانەكەدا هەر ئەوان قەت چاریکیان گۆزانی نەگوت . هاتبا زنجیرەكانیان، كە بەدریژایی شەوگار هەر ئەوان قەسەیان دەكرد، لە تاریك و لێلەدا دەنگیان برابا، سەرلەبەری

به‌ندیخانه پئی ده‌زانی، که سئ کراس سپیی سینگ به یافته‌ی دریژ له قهره‌ب‌الغترین مه‌یدانی شاردا شوژ بوونه‌ته‌وه.

ئ‌سپ‌رینتیک له کوئ پ‌هیدا بکه‌م کو‌رینه، نئ‌وله‌پم به‌جاری گ‌ری گ‌رتووه. به‌دره‌دین و مسته‌فا بو‌یرکل‌یجه له می‌شک‌مدا ه‌روا د‌ین و ده‌چن. که‌میکی دیکه بتوانم زۆر له خۆم بکه‌م و سه‌رم له‌به‌ر ئ‌یش و ئازار به‌جاری بیناییم لئ‌ل نه‌کا، له نئ‌و رینگه‌ی شیر و حیل‌ه‌ی ئ‌ه‌سپ و شریخه‌ی قامچی و هاوار و زریکه‌ی ژن و مندالی سالانی زۆر دووره‌وه دهموچاوی به‌دره‌دین و مسته‌فا، وه‌ک دوو قسه‌ی ورشه‌دار و به تیشکی موژده و ئاوات، ده‌توانم بینم. به‌کسه‌ر نامیلکه‌که‌ی، که که‌می له‌مه‌و‌پیش له‌سه‌ر چیمه‌نتۆکه‌م دانابوو، به‌رچاوم که‌وت، به‌رگ‌یکی پئ‌وه بوو، ه‌ر ده‌تگوت ده‌نکه گ‌یلا‌سینکی سیس ه‌ه‌لاتوو و نیوه‌ی له به‌ره‌تاو رهنگی په‌رپوه و کال بووه‌ته‌وه. ناوی نامیلکه‌که به‌خه‌تیک‌ی سولسی سه‌روبوژداری زۆر جوان له پشتی به‌رگه‌که‌ی وه‌کو توغرایه‌ک نووسراوه. لیواره ش‌ر و د‌راوه‌کانی لاپه‌ر زه‌رد ه‌ه‌لگه‌راوه‌کانی له دوو تو‌یی به‌رگی نامیلکه‌که دهره‌تاوون. گوتم: «پئ‌ویسته به‌دره‌دینه‌که‌م له‌م خه‌تی سولس و قه‌له‌می قامیش و دو‌یت و سووتوو‌ی مامۆستای کولیب‌ه‌ی ئ‌یلاهیاته‌ه‌ر زگار بکه‌م».

بیرم کرده‌وه، سه‌باره‌ت به زۆر خو‌یندنه‌وه چه‌ندین د‌یرم له عه‌ره‌بشاوه، له عاشق و پاشا‌زاده‌وه، له نه‌شریبه‌وه، له ئ‌یدریسی بیتلیسییه‌وه، له دوکاسه‌وه، ته‌نانه‌ت له شه‌ره‌فه‌دین ئ‌ه‌فه‌ندییه‌وه له‌به‌ره:

«له‌دایک‌بوونی ش‌یخ به‌دره‌دین له ده‌ورو به‌ری ۷۷۰ی ز.دا به‌ه‌یزه‌وه مه‌زه‌نه ده‌کری».

«ش‌یخ به‌دره‌دین خو‌یندنی له میسر ته‌واو کردوووه و له‌وئ‌ی ماوه‌ته‌وه و ه‌ه‌ر له‌م ولاته‌دا بووه به زانایه‌کی گه‌وره و خاوه‌ن ناو و شو‌ره‌تی دهرکردوو».

«که له میسره‌وه بو ئ‌ه‌درنه^(۶) گه‌رایه‌وه، ه‌یشتا دایک و باوکی مابوون».

(۶) ئ‌ه‌درنه: ویلایه‌تیکه له نزیک سنووری بولغارستان و یۆنانستانه‌وه ه‌ه‌لکه‌وتوووه. سه‌ر به تورکیایه. له پئ‌شدا پئ‌ته‌ختی عوسمانلییان بووه.

«هروهكو هاتنى بۆ ئىرە رەنگە بۆ دىدەنى دايك و باوكى بووبى،
هروهكاش رەنگە بەبۆنەى خولكردنى موسا چەلبىيەو بووبى، كە ئەو
سەردەمە سولتان بوو.»

«كاتى سولتان محەمەد چەلبىيە^(۷) بەسەر براكانىدا زال بوو و بوو بە
حوكمريانىان، شىخ بەدرەدەنى لە ئىزنىك^(۸) بە دەسبەسەرى هېشتەو.»

«شىخ، كە لىرە لە نووسىنى «تەسهيل»^(۹) دەبىتەو، لە بەرايىيەكەيدا،
گوتوويە ئاگرى نىودل و دەروونم گرگر هەلدەگرى و رۆژ لە دواى رۆژ بەجۆرى
تەشەنەى کردوو، دلم لە ئاسنىش بى دەتوتتەو...»

«كاتىكى شىخيان لە ئىزنىك دەسبەسەر كرد، مستەفا بويزكليجەى
كەتخوداى گەيشتە هەرىمى ئايدن^(۱۰). ئىنجا لەوتتەو چوو بۆ قەرە بوروون.»

«دەبگوت، هروهكو من دەتوانم دەست لە مال و دارايىي تۆ وەر دەم، تۆش
دەتوانى دەست لە مال و دارايىي من وەر دەى. لە پاش ئەوئەى خەلكى رەمەكىي
گوندىيانى بەم جۆرە قسانە بەلاى خۆيدا راکىشا، هەولى دا دۆستايەتى
لەگەل فەلانیشدا دامەزىنى. سىسمان^(۱۱)، كە لە سەردەمى سولتان محەمەد
چەلبىيدا والىي ساروخان^(۱۲) بوو زۆرى هەول دا ئەم رەبەنە ساختەيه لەناو

(۷) سولتان محەمەدى چەلبىيە: پىنجەم سولتانى عوسمانىيە. كورى بابەزىدە لە
۱۴۱۳ وە بەسەر ولاتدا راکەيشتوو. هەرسى براكەى خۆى كوشتون و تەختى
فەرمانزەوايىي لى داگير کردوون.

(۸) ئىزنىك: قەزايەكە سەر بە ويلايەتى بۆرسە. شارۆكەكەى نىك دەرياي
مەرمەريە. لە بەشى رۆژەلاتى زىچەيهكدا هەلكەوتوو و هەر بە ناوى
ئەويشەو ناوئراو.

(۹) تەسهيل: ناوى كىتەبە شەرەكەى شىخ بەدرەدەينه.

(۱۰) ئايدن: ويلايەتیکە نىك بە ئەنادۆل. شارىكى لەمىژنىيە و بە رەگ و ريشە
دەچىتەو سەر هيتىيەكان.

(۱۱) سىسمان: كورى قرالى سربستان بوو، موسلمان بووبوو.

(۱۲) ساروخان: ناو كۆنەكەى (مانيسا)يه.

ببا، به لّام نهیتوانی له گهلی و ته گناکانی ستیلا ریۆمه وه تی پهری و سه رنه كهوت».

«كوری قازی سیمونه ههركه بیستییه وه بویركلیجه به رهو سهركه وتن ده روا، ئه ویش له ئیزنیکه وه هه لات. گه پشته ئیسفه ندیار. له ئیسفه ندیاره وه سواری كه شتییهك بوو، خوئی گه یانده هه ریمی ئه فلاق. له وپوه خوئی به لیرواری ئاغاچ ده نیزدا کرد...».

«له وده مه دا جیگری نیوبراو دمگویی یاخیبوون و شووفاری و خوانه ناسیی بهرگویی سوولتان محمه د كه وته وه. ده سه به جی به ناوی شانزاده سوولتان موراد پاتشای رۆمی بچووك و (۱۳) ئاماسیه فه رمان ده رچوو، كه له شكری ئه نه دۆل كۆ بكریته وه و له دژ مسته فای خوانه ناس راسی و به ئه سپایی ته یار و كۆكه وه له ئایدن به سه ریدا بدری».

«مسته فا به ده هه زار مریدی شووفار و خوانه ناسه وه له دژ شانزاده راسیا. شه پتیکی گه رم رووی دا».

«له پاش خوینرشتن تیکی زۆر پشت به خوا له شكری خوانه ناس به زی»

«ئه وی به ساغی مایه وه هینایانه ئایاسلغ. به ئازار و ئه شكه نجه و به وپه ری دلر ه قیییه وه مسته فایان ئازار دا، به لّام له بیروبا وه پی چه سپی خوئی په ژیوان نه بووه وه و له ئۆلی خوئی هه لنه گه رایه وه. چوارمیخه یان کیتشا و له سه ر پشتی و شتریکیان دا به ست. پاش ئه وه ی هه ردوو باسکیان به ته خته یه كدا دا كوتا به هه را و زه نا به نیتو كووچه و كوولانی شارباندا گێرا. مریده راستگۆیه كانیشی له پیتش چاوی له توپهت کران. ئه مانه به هاواری: (بابا سوولتان مه ده د) هوه به وپه ری دلنیا بییه وه به پیری مه رگه وه ده چوون».

«له پاشان بویركلیجه یان له توپهت کرد و كون كه لینی ده ویلایه تیان پشكنی. ئه وانیه له ناویان بردن له ناویان بردن، ئه وانیه خه لاتیان کردن

(۱۳) رۆمی بچووك: ئاسیای بچووك.

خه لاتيان كردن. بايزيد پاشا دووباره گه رايه وه بۆ مانيسا^(١٤) تۆرلاق كه مالى له وئى دۆزيبه وه. ئه وپيشى له وئى هه لئاسى...».

«له و دهمه دا به دره دين له ئاچ دهنيز باري له بار بوو و كارى پروو له هه وراز بوو. له هه موو لايه كه وه خه لكىكى زۆرى له دور خر بوو بووه وه. هيشتا هه ناسه ي ئه وه ي تيدا ما بوو، كه سه ره له به رى خه لكى له كه لدا ريك كه وئى، سه باره ت به مه وا پئويست بوو، كه سولتان محمه د خۆى تى هه لچى».

«هه ندى كه س به فه رماني بايزيد پاشا خويان ترنجانده نيو كوڤى قازى به دره دين و به دهك و دهوۆ له نيو ليره واريكدا گرتيان و بالبه ستيان كرد...».

«بۆ سولتان محمه ديان هينا له سه رهن. دانشمه نديك تازه له عه جه مستانه وه هاتبوو، له خزمه تى سولتاندا بوو، مه ولانا حه يدهر يان پى ده گوت. مه ولانا حه يدهر گوتى: ئه مه به شه رع كوشتنى حه لاله، به لام مالى حه رامه.»

«له پاشان كوڤى قازى سيمانه يان به ره و بازاڤ وه پيش دا و له به ردووكانيكدا هه ليان واسى. له پاش چهنه رۆژى چهنه مریدیكى له ش پيش هاتن برديان. تا ئه مرپوش له و ولاته مریدی هه ن.»

هه ر وهخت بوو سه رم به ته قى، سه يرى سه عاتم كرد، وه ستابوو. زره ي كوۆت و زنجيرى ئه وانهى سه ره وه كه مى كر بووه وه. ته نيا هه ر يه كىكيان ده هات و ده چوو. دياره هه ر ئه وه يان بوو كه به ته نيا له په نجه ره كه دا داده نيشى.

هه ر له خۆمه وه حه زم له گۆرانيه كى ئه نه دۆلييانه يه، پيم وايه ئه گه ر ديسان ئه و گۆرانيه كى كوستانيه له قاوشى جه ره ده كانه وه ده ست پى بكا سه رم ده رپه وپته وه.

جگه ره يه كى ديكه شم پى كرد. دانه ويه وه. ناميلكه كه ي محمه د شه ره فه دين ئه فه ندیم له سه ر چه مه نتۆكه هه لگرته وه.

له دوروه باهۆزى ده هات. بن په نجه ره كه مان ده ربايه، نرکه ي باهۆز، زره ي

(١٤) مانيسا: پاريزگايه كه له سه ر ناوچه ي ئه گه هه لکه وتوو، نزيك به ئه نه دۆل.

کۆت و زنجیری کپ و بیدەنگ کردبوو.

بن پەنجەرەکه مان خەریکه دەبی بە که مەرکاج. چەند جارمان ویست سەیری ئەو شوێنە بکەین، که دەریا و دیوارەکانی لی بەیەک دەگەیشتن، بەلام نەدەکرا. پەنجەرەکه نیوان شیشەکانی زۆر تەسک بوون، سەریان پێوه نەدەچوو، دەریامان هەروەک ئاسۆ دەهاته پێش چاو.

جیگاگەهی شەفیقی تۆز نەچی بەتەنیشت جیگاگەهی مەنەو بوو. شەفیق بە دەم خەووە هەندێ ورینەهی کرد و بەم دیوا وەرگەرا. لیفەهی زاواییه کهی، که ژنەکهی بۆی ناردبوو، لەسەر خۆی لادا. دام پۆشییه. لاپەرە شەست و پینجی نامیلکه کهی مامۆستای میژووی که لام ديسان کردهوه. هەرکه چەند دیرتیکم له قسهکانی میرزای جەنەو هییهکان خویندەوه، له پرتکدا بەو ئیش و ئازاری سەر مەوه دەنگیکم بەرگوتی کهوت. دەنگه که دهیگوت:

– به ئەسپایی و بیدەنگ بەسەر شەپۆلی دەریاوه دیم بۆ کنت.

ئاورم دایهوه. تەماشای دیکم یهکی له پشت پەنجەرەکهی سەر دەریاوه وەستاوه. تومەز ئەوه، قسهی دەرکرد، گوتی:

«نووسینهکانی دوکاس، میرزای جەنەو هییهکانت له بیر چوووه؟»

ئەهی ئەوت له بیر نەماوه که باسی قەشەیهکی گریتی که نیشتی تورلووت ناوی دورگەهی ساقزی دەرکرد؟

من یهکی له (مرید)ەکانی مستەفا بویرکلیجەم. تۆ بلی منیش نەتوانم وەک ئەو قەشە گریتییه به سەری رووت و پتی پەتی و عابایهکی سپیی یه کپارچهی بی تەقەلەوه بەسەر شەپۆلی دەریاوه بگەمه لات؟»

لەبەر ئەوهی، که قەت نەدەکرا لەودیوی شیشی پەنجەرەکانەوه له هیچ شوێنی بگریستەوه ناچار هەروا مایهوه و دور و درێژ پوانیمە ئەوهی، که ئەم قسانەهی دەرکرد. جا بەراستی وەکو ئەو دهیگوت و ابوو. کراسیکی هاو دامینی بی تەقەلی سپیی لەبەردا بوو.

جا ئیستا، له پاش چەندین سال، کاتیکی ئەم دیرانە دەنوسم، بیر له

مامۆستای کولییهی ئیلاهییات دهکهمهوه. شهرفه‌دین ئەفه‌ندی ماوه، مردووه، نازانم، بەلام ئەگەر مابێ و ئەم نووسینانەم بخوینیتەوه، دەلی: «نامەردی غایەن. لەسەرێکەوه لافی ئەوه لێ دەدا، که مادیخوازە و لەسەرێکی دیکەوه دەم لەوه دەدا، که گواپه وهک قەشە گریتییه‌که، له پاش سەدان ساڵ مریدیکی بوێرکلیجه بەسەر شه‌پۆلی دەریاوه هاتووته خزمەتی و به دیداری نامبارەکی شاد بووه».

دوای ئەوهی، که مامۆستای میژووی که لام لەم قسانە بووهوه، وهک بلێی گویم له قاقایه‌کی ئیلاهیانهی بوو.

به‌لام قەیناکا. با ئەو، جه‌نابی، قاقا پێ بکه‌نی. منیش با داستانێ خۆم بگێرمه‌وه:

سەریتشه‌که‌م به‌ته‌واوی خاوه‌بووهوه. له دوو تۆیی نوین هاتمه‌ دهر. به‌ره‌و ئەوهی پشت په‌نجەرکه‌ چووم. ده‌ستی گرتم. جگه‌ له خۆم بیست و هه‌شت ئینسانمان به‌ قاوشه‌ چه‌متۆ ئاره‌قاوییه‌که‌وه له پرخه‌ی خه‌ودا به‌جێ هێشت. هەر هینده‌م زانی خۆم له‌و شوینده‌دا که قه‌تمان نه‌ده‌دیت، له‌و شوینده‌دا، که دیواره‌که‌ و دەریا، یه‌کیان ده‌گرت، دیته‌وه. له‌گه‌ڵ مریده‌که‌ی بوێرکلیجه‌دا شان به‌شانی یه‌ک، شه‌پۆله‌ تاریکه‌کانی ده‌ریامان بری و به‌ره‌و پاشه‌وه‌ بۆ چه‌ندین ساڵ و چه‌ندین چه‌رخ، بۆ سه‌رده‌می سوڵتان غیاسودین ئەبولفه‌تح محمه‌دی کوری یه‌زیدی گویره‌شچی، یا هەر به‌ ساده‌یی بۆ سه‌رده‌می سوڵتان محمه‌د چه‌له‌بی که‌راپنه‌وه.

جا ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ی ئەمن ده‌مه‌وی بۆتانی بگێرمه‌وه ئەم سه‌فه‌ر و گه‌شته‌یه‌. هه‌ول ده‌دم دیمه‌نی ئەو ده‌نگ و ره‌نگ و بزوت و شکل و شیوانه‌ی دیتمن، به‌ش به‌ به‌ش و زۆریشی - سه‌باره‌ت به‌ ده‌ست راهاتن به‌ دیری کورت و درێژ، ناوناوه‌ش به‌ قاقیه‌وه‌ بنووسم.

ئیدی ئاوها:

تهختی دیوهخان، تالّ تالّ به بهرگی ئاوریشمی بورسهوه،
چینی کوتاهییه وهکو باخچهی شین به دیوارهوه،
شهراب له سوراحیی زیودا،
بهرخى سوورهوهکراو له لهگهنی مسدا وهک ههناری ئالّ بوو،
سولتان محهمهه چهلهبی،
مووسای برای به ژئ کهوان خنکاندیوو،
واتا دهسنوئژئ له لهگهنیکی زئردا،
به خوئنی برا شوشتبوو، چوو بووه سهر تهخت، خونکار بوو^(۱۵).
چهلهبی خونکار بوو ئهمان^(۱۶)،
ئهو باهۆزهئ له ههریمی ئال عوسمان ههئلی کردبوو،
هاوارئکی نههاتی، هۆزهیهکی مردن بوو.
بیناییی چاوانی گوندنشین زهعامهت^(۱۷)،

(۱۵) خونکار: لئزههه به دوو واتا دئ، خوئنیژ، سولتان.

(۱۶) ئهمان: بهلام.

(۱۷) زهعامهت: بهو زهویوزاره گوتراوه که به میر و بهگلهرانی شهپرکه بهخسراوه و بیست ههزار (ئاقچه) داهااتی ههبووه. لئزههه دوو واتا دهگهیهئ: سهڕۆکایهتی و زهویوزاری ناوبراویش.

ئارەقەى نىوچاوانى تىمار (۱۸) بوو.
جەرە شكاو تىنو،
سمىل بابرى سپايى مىراو بوون.
پىتوار لە رىگاوبانان هاوارى مرۆى بى زەوى و
هاوارى زەوى بى مرۆيان دەبىست.
لە دوورپانى رىگاوبانان پىشەسازان،
لەگەل رىنگەى شىران، لە بەردەرکەى قەلا،
لەگەل حىلە و كۆرەكۆرى ئەسپى شەلال
پىشەسازان لە پىرى خۆ نائومىد بوون،
تارومار بوون، بى ئاسەوار بوون.
ئىدى خونكار بوو، تىمار بوو، باھۆز بوو،
ئاه و زار بوو.

(۱۸) تىمار: ئەمەش بەو زەوىوزارە گوتراوه كە دەيهكى بە مىر و بەگلەران دەدرا.
ئەمىش ھەروا دوو واتا دەگەيەنى: زەوىوزار (چارە).

ئەم گۆلە گۆلى ئىزنىكە .

مەندە .

تارىكە .

قوولە .

لە نىۋو كەژان .

وەك ئاۋى بىر .

گۆلەكانى ئىمە لىرە .

بە تەم و مژن

ماسىيەكانىيان گۆشتىيان بى پىز ،

قۆپىيەكانىيان تى لە ئامىز .

مروقى گۆل

ردىنىيان سىپى نابى دەمرن .

ئەم گۆلە گۆلى ئىزنىكە

شارى ئىزنىكى لە كەنە .

لە شارەكەى ئىزنىك

دەزگای ئاسنگەران وەك دلى شكاو

زارۆك برسى .

مهكمى ژنان وهك بىچووه ماسيى وشككراو
لاوان گۆرانبيان نالين .

ئهم شاره شارى ئيزنيكه ،

ئهم ماله مائيكه له گهرهكى پيشهسازان

لهم ماله دا

پيرى هيه به درهدين ناو

كورتته بالا

پدين دريژ ،

پدين سپى .

چاووه به قوولاچووه ساوايانهكانى زيت و زرنك ،

قامكه زهرهكانى وهك قامكى كه مانچهژهن ،

ئوه به درهدينه ،

لهسهر كهوله مه پيكي سپى

پونيشتووه .

به خهتى ته عليق

(ته سهيل)

دهنووسى ...

به رانبهري چوكيان داداوه و

له به ردهميا

وهك له چيايهك رامبين

تتى رامابوون .

مستەفا بوپركليجهى بارىكهلهى كه له گهت،
سهه تاشراو،
پرو ئهستور،
ئهو دهروانى.
تورلاق كه مالى پوز خه رتهل...
ئهو دهروانى.
بهبى ئهوهى بيزار و وه پهن بن،
بهبى تيربوون،
دهرواننه به دره دىنى رهه نهى ئىزنىك...

له كه نارئ ژنيكى پى خاوس دهگريئ.
 قهياخيكي پت پچراوى ماسى گرتن
 وا له گولئ،

وهك لاشهئ په رهولئ
 بهسهر ئاووه دهگه پئ
 بهرهو ئه و شوينهئى ئاو دهببا، دهچئ.

له گولئ ئيزنيكى ئيوار داهات
 سپاييى دهنك ئه ستورى سهر چياكان
 له ملي رۇژيان دا
 خوښيان رشته گولئ.

له كه نارئ ژنيكى پى خاوس دهگريئ
 ژنى ئه و ماسيگرهيه له سونگهئى ماسييهكى سازان
 به قه لاهه دست و پتيان له زنجير دان.
 له گولئ ئيزنيكى ئيوار داهات
 بهدرهدين دانه وييه وه ئاو هه لينجئ
 گوئلى لئ دا و راست بووه وه

کاتی که ناو
 له توی قامک و په نجه په وه
 پړان و سهر له نوئی گه رانه وه
 بو نیو گولی،
 خوئی به خوئی گوت:
 «ئهو ناگره ی له دلما نیله نیلیه تی
 پوژ له دوی پوژ پتر دهگری.
 دلما ناسنی کوتراوهش بی بهرگه ناگری
 دلما وهخته بتویته وه...
 من هه ستاوم شوړش دهکه م
 هو میراتگرانی زه ویوزار بو فتهح دهچین.
 هیزی زانست، په نیی یه کیوون به دی دینین.
 ئیمه ئول و یاسای دنیا به تال دهکه یین...»
 بو سبه یینی
 قه یاخ له گولی تیک دهشکی
 له قه لارا سهری گلور ده بیته وه
 له که ناری ژنی دهگری.
 کاتی سیماونه یی
 (ته سهیل) هکه ی ته و او دهکا
 توړلاق که مال و مسته فا
 دهستی شیخیان به دل ماچ کرد.
 بهر و ته نگه ی ئه سپی سورخنیان شه ته ک دا

له ده‌رگانه‌ی ئینزیکه‌وه،
شیری پروتیاڤ به قه‌ده‌وه،
کتیپی ده‌سنوس له خورجا،
به پرتاو هه‌ردوو ده‌رکه‌وتن...
کتیبه‌که
(واریدات) بوو.

مستەفا بویرکلیجه و تۆرلاق کهمال دەستی بەدرەدینیان ماچ کرد و سواری ئەسپەکانیان بوون، یەکیکیان بەرەو ئایدن و ئەوی دیکەیان بەرەو مانیس تییان تەقاند. ئەمنیش لەگەڵ رێبەرەکه‌مدا ملی رێگای ناوچەیی قۆنیەم^(۱۹) گرت و رۆژیکیان کاتی گەشتینە هایمان^(۲۰):

بیستمانەوێ که مستەفا

لە هەریمی ئایدن لە قەرەبوروون هەستاوێ

فەرماشتی شیخی تیکرا

بە گوندی ڕاگەیانندوێ.

بیستمانەوێ

«لە پیناوی رزگاریی گشت خەلکی دنیا لە هەژاری

گۆشتی زەویی وەک پیستی کیژی پازدە سال،

سپی و ناسک، بەش کراوێ،

بەگ و ئاغا سەرلەبەر لەسەر دراوون

(۱۹) قۆنیە: شارێکی کۆنە و زۆریش گەورەییە. پیتەختی سولجوقییەکان بوو.

گلکۆی مەولانا جەلالەدینی رۆمی لەم شارەییە.

(۲۰) هایمان: قەزایەکه سەر بە پارێزگای ئەنقەرە. پێدەشتهکانی زۆر بە برشته و

خەلە و خەرمانی چاک دینێ و ئاژەلی زۆرە.

تیمار، زعامه‌تی به‌گی خونکار
له دستیان دهره‌یندراون».

بیستمانه‌وه...

پیاو ئەم هه‌موه بییته‌وه چلۆن ده‌توانی خۆی بگری؟

سبه‌ینانی زوو زوو،

کاتی مه‌لی نامۆ له‌و ده‌شتی هایمانه ده‌یخویند

له ژیر بییه‌کی سیسه‌لدا چهند ده‌نکه زه‌یتوونیکمان خوارد.

گوتمان،

«با بگه‌ین»

گوتمان،

«سه‌یر که‌ین»

گوتمان،

«با ئیمه‌ش ته‌کان ده‌ین،

ده‌ست ده‌ینه ده‌سته‌ندوی هه‌وجاڤ

ئیمه‌ش سه‌ری با ئەم زه‌وییه به‌ برایانه

بکیلین».

هه‌لمان کرده که‌ژ و کیوان

زه‌ردمان بری، ماهمان بری...

دۆستینه،

من به‌ ته‌نیا قه‌ت سه‌فه‌ر ناکه‌م.

له زه‌رده‌دا به‌ هاوړی گیانی به‌ گیانییه‌که‌م

گوت: وا هاتین،

تەماشاکە،
ئەو زەویيەیی یەک دوو ھەنگاوی لە دوامانەو دەگریا
لە پێشەو ھەرۆک ساوا پێ دەکەنی.
سەیرکە، ھەنجیر، درشت، ھەر دەلێی زمرۆتە.
چلە دارمێو لە ژێر ھیشووی کارەبادا چرکەچرکیە.
سەیرکە ماسی لە نێو قولینەیی قامیشدا چۆن ھەلدەپلین،
پێستی تەریان پوول پوول، بریق بریق دەبریقین
گۆشتیان وەکو گۆشتی بەرخی ساوا خۆشە،
نەرمە گۆشتیان.
گوتم سەیرکە، ببیە:
مرو لێرە وەک خۆل، وەک روژ، وەکو دەریا،
لێرە دەریا، خۆرەتاو، خاک و خۆل وەکو مرو
بەپرشتە.

پاش ئەوہی زەویوزار بە تیمار و زەعامەتداری خونکار و بەگەکانی خونکارمان بەجی هیشت و پیمان هاویشته سنووری ولاتی بویرکلیجه، سی لاومان بەپیره هاتن. هەرسێکشیان بەرگیان وەک بەرگی رێبەرەکم سپی و بی تەقەل بوون. یەکیکیان ردینی لول، وەکو ئەبەنووسی رەش، چاوشی هەر بەو رەنگە بوو، سرک و سل بوو، پۆزی بەرانی و گەورە بوو. وەختی خۆی لەسەر ئاینی مووسا بوو. ئیستا لە کەلەمێردانی بویرکلیجه یە.

دووه میان چەناگە ی چرچ و لۆچ، پۆزی ریک و راست بوو. وەختی خۆی کەشتیە وانیکی رۆمی ساقزی بوو. ئەویش هەر لە مریدانی بویرکلیجه یە.

سێیە میان بەژن مامناوەنجیەکی چوارشانه بوو. ئیستا بەبیرم هاتەو. بەو حوسەینەم شوبهاند، کە لە قاوشی جەردەکاندا زیندان کرابوو و ئەو لاوژە کوێستانیەکی دەگوت. بەلام حوسەین خەلکی ئەرزەرۆم بوو. ئەم خەلکی ئایدن بوو.

یەکەم قسە ئایدنیەکیان کردی، گوتی:

«دۆستن؟ دژمن؟ ئەگەر دۆستن بەخێرھاتن، دژمن ئەستۆتان لە موو باریکترە».

گوتمان:

«دۆستین».

ئینجا زانیمان کە هیئەکانی ئیمە، لەلایەن هۆردووہەکی سیسمان، والیی

ساروخانهوه، ئەوانەى ويستبوویان زهویوزارەکان دووبارە بە بەگەکانى خونکار بدەنەوه، لە گەلى و تەنگنا و هەلدێرەکانى قەرەبورووندا شکابوون. ئەوهیان که لە حوسەینى قاوشى جەرەدەکان دەچوو، دیسان هەلى داى، گوتى:

«ئەو سفرە و خوانە برايانەمان که، لێرەوه تا دەريای بنارى قەرەبوروون دريژ بووئەوه، بۆيه بە هەنجيرى وەک هەنگوين و گولەگەنى و سەرگران و زەيتوونى و چەورى ئەمسال رازاوهتەوه چونکە بە خوینى دزە سەلتە سورمەدارەکانمان ئاو دا.»

مژدەکه گەرە بوو. پێبەرەکهەم هەلى داى گوتى:

«کەواتا، با زوو بگەرێنەوه، خەبەرەکه بە بەرەدين راگەيێن.»

ئاناستاسى رۆمى کەشتیبهوانیشمان بەگەل خۆ خست و هەرکە لە خاکی برايانەى ئەو وەدەر کەوتین، کەوتینە ناو تاریکايى کورانى عوسمانەوه.

بەدرەدينمان لە ئیزنيک، لە کەنارى گۆل دیتەوه. سبەينى بوو. هەوا نماوى و خەمناک بوو.

بەدرەدين گوتى:

«نۆرەى ئیمهيه. با بەرەو رۆم ئیلی^(٢١) بپەرێنەوه.»

هەر شەوى لە ئیزنيک وەدەر کەوتین. سوارمان وەدوو کەوتبوون. تاریکى نێوان ئیمه و سوارەکان بوویوو بە شوورە بۆمان. لە پشت ئەم شوورەیهوه زرمەى ئالمان بەرگوى دەکەوت. بەلەدەکهەم لە پێشەوه دەرویشت. ئەسپەکهى بەدرەدين لە نێوان ئەسپە سورخنى من و ئەسپەکهى ئاناستاسدا بوو، ئیمه سى داىک بووین، بەدرەدين جگەرگۆشەمان. لە ترسى ئەوهى نەکو گەزەن و وهیکى پى بگا، هەناومان دەلەرزى. ئیمه سى مندال بووین، بەدرەدين باوکمان. زرمەى ئال لە پشت شوورەى تاریکايییهوه هەرچەند نزیک دەبووهوه

(٢١) رۆم ئیلی: سەرلەبەرى ولاتى بالکان که سەر بە ئیمپراتۆریەتى عوسمانلییان

هیندهی دیکه له به دره دین نزیک ده بوینه وه و پتوهی دنوساین.
به رۆژ خویمان دهشارده وه و به شه و ریمان ده کرد، برۆ برۆ تا گه یشتینه
ئه سفه ندیار. له و پتوه سواری گه میه یه ک بووین.

شەوئىكىيان لە دەريايەكدا تەنيا ئەستىرەكان و
بايەواندارئىك ھەبوو.

شەوئىكىيان لە دەريايەكدا بايەواندارئىك و تەنيا
ئەستىرەكان.

ئەستىرە لە ژمارە نەدەھاتن.

بايەواندارەكان كۆژابوونەوھ

ئاو لئىل و شىلوو و

تا چاو ھەتەركا راست و رەوان.

ئاناستاسە سوورفل و بەكرى دورگەيى

لە ھەلمەتى سەول لئىدانا بوون.

من و قۆچ سالىح لە پئىشەوھ بووين.

بەدرەدين

پەنجەكانى لە ئيو رىئىدىا،

گوئى بۆ شلپ و ھۆرى سەولان ھەلخستبوو.

من گوتم:

– ئەرئى بەدرەدين!

لە ئەستىرە بەولاوھ ھىچى تر

نايىن بەسەر بايەواندارە چاۋ خەۋالوۋەكانەۋە.

لە ھىچ كۆيۈە سرتە نايە.

گرم و ھۆرى دەريامان

نايەتە گۆي.

تەنيا ئاۋىكى تارىكى بەستەزمان،

تەنيا پرخەي خەۋى.

پىرى رىڭن درىڭ

دايە پىكەن،

گوتى:

- تۆ مەروانە كىپى ھەۋا

دەريا دەنۆي دەنۆي لە پرىكا بەخەبەر دى.

شەۋىكىان لە دەريايەكدا تەنيا ئەستىرەكان و

بايەواندارىك ھەبوو.

شەۋىكىان بايەواندارىك بە دەرياي رەشدا تى پەرى

بۆ دەلى ئۆرمان^(۲۲) دەچوو،

بۆ دەرياي دار و درەخت...

(۲۲) دەلى ئۆرمان: دارستانە شىتە، لىرىكە لە بولغارستان.

لەم لێره که دەلی ئۆرمانە وەستاوین،
 لە دەریای دار و درەخت خێوەتمان هەڵ دا .
 «بە زمانی دل دەمانگوت دیارە بۆچی هاتووین دیارە» .
 لە هەر لقیکهوه بۆ گوندیک شەهینیکمان هەڵ دا .
 هەر شەهینیک سەت شییری دواى خۆی خستبوو، هاتبوو .

گوندی مەزرای بەگ، شاگرد بازاڕیان سووتاندبوو،
 خەلکی، کۆت و زنجیریان پچراندبوو، هەموو هاتبوون،
 هەرچی سەر بەئیمەى خەلکی رۆم ئیلی بوون، سەرلەبەر،
 دەستە دەستە رژابوونە دەریای دار و درەختەوه،
 هاتبوون ...

رۆژی حەشر بوو
 تەر و وشک لێک جیا نەدەکرایهوه
 گۆشت، مرق، رەمب و تیر و شیر، گەلا، پیست،
 رەگ و ریشەى مێشە،
 تیک چرژابوون .
 نە دنیای وا دیتراوو،

نە گرم و ھۆپى وا بىستراپوو،
لەوھتى دەلى ئۆرمان ھار بوپوو...

ئانساستاسمان له دهلی نۆرمان، له هۆردوگای به دره دین به جی هیشت و له گه ل رتبه ره که مدا بۆ گه لی بۆلۆ (۲۳) چووین. پش ئیمه هی دیکه ش به مه له وانی له دریا په ریبونه وه. به زۆری له سه رینی پیلانیکه وه. ئیمه ش به مه له وانی له دریا په رینه وه ئه ویه ر. به لام ئه و شته ی ئیمه ی وه کو ماسیه ک تاو کردبوو ئاره زوی دیتنی روخساری ئافره تی نه بوو له بهر شه وقی مانگه شه و، بگره ئه مجاره کاری خه به ریک بوو که ده بوو به رتگای ئیزمیردا، له شپخه وه به مسته فای راگه یینین له قهره بورون.

کاتی گه یشتینه کاروانسه رایه کی نزیک ئیزمیر بیستمانه وه که بایزید پاشا دهستی کوره دوازه سالانه که ی پاتشای گرتوه و له شکرى ئه نه دۆلی خړ کردوه ته وه.

له ئیزمیر زۆر گیر نه بووین. له شار ده رچووین ملی رتگای ئایدنمان گرت، له نۆ باخیکدا، له ژیر دارگویتیکدا، نواریمان چوار چه به ی شووتیان بۆ ساردیون، خستوه ته سارداویکه وه، قسه ده که ن، ده که سینه وه. هه ریه که جۆره به رگیکیان له به ردا بوو. سیانیان میزه به سه ر بوون، یه کیکیان فست له سه ر بوو. سلایوان کرد، سلایمان دانه وه. تومه ز یه کى له میزه به سه ره کان نه شرییه. ده لی: «سولتان محمه د، بایزید پاشا ده نیریتته سه ر بویرکلیجه . بویرکلیجه خه لک بۆ مه زه بی ئیباحیه ت بانگ ده کا.

(۲۳) گه لی بۆلۆ: شارۆکه یه که له نزیک ته نگه ی دره دنیه وه.

میزه ره به سه‌ری دووه‌میان شوکروولای کوری شه‌ها به‌دین ده‌بی. ده‌لی:

- ئەم سوڤییە زۆر کەسی تی ورووکاوه. ئەمانیش بە‌دیار کەوتن، چپن، کردار و رەفتاریان بە‌پێچەوانە‌ی شه‌ریعەتی محەمه‌دییه. سێیەم میزه‌به‌سه‌ریان عاشق پاشا زاده‌یه ده‌بی، ده‌لی:

- پرسیار: ئەری بە‌راست ئە‌گەر بوێر کلیجە له‌توپەت کرا، بە‌ئیمانە‌وه ده‌مری، به‌بی ئیمان ده‌مری؟

- وه‌لام: خوا بۆ خۆی ده‌زانێ، چون ئیمه له‌ حالێ مردنی ئەو بی ئاگاین...

چه‌له‌بییه له‌ سه‌ره‌که‌یان مامۆستای میژووی که‌لام ده‌بی له‌ کولییه‌ی ئیلاهیات، سه‌یریکی کردین، چاوی لی داگرتین و بی ئەوه‌ی هیچ بلێ، فیلبازانه، بزە‌ی هاتی.

ئیمه‌ش ئە‌سپانمان وه‌به‌ر مامزان دا و دامان قلاشت. ئەوانه‌ی له‌ نیو باخێکدا، له‌ ژێر دارگوێزێکدا شووتییان هاویشته‌بووه سارداوه‌وه و به‌ده‌م چه‌سانه‌وه‌وه قسه‌یان ده‌کرد، له‌ پشت تۆزی ناله‌کانمانه‌وه به‌جی هیشته‌ و که‌پشتینه‌ ئایدن، قه‌ره‌بووون. خۆمان که‌یانده‌ بوێر کلیجە.

گه رمایه .

گه رمایه ،

گه رما کیردیکى مه ودا کولى دستوو خویناوییه .

گه رمایه .

گه رمایه

ههور و هه لآ توند و پر بوون .

ههور و هه لآ به تال دهبن

به تال دهبن .

به بی بزاون

له ره وه زانه وه روانی

ههردوو چاوی وهک دوو خه رته ل له و پیده شته نیشتنه وه .

له و جیگایه ی که ئافره تی هه ره نه رم و هه ره سه رسه خت

هه ره رژد و هه ره چاوتیر

هه ره دلدار

هه ره گه وره و هه ره به دهو :

خاکه

له هه ره کوئی بی دهزی

دهزئ.

گهرمايه.

له چياكانى قهره بوروونه وه روانييه

ئاسۆى پاومانى ئهم خاكه

ههر دوو برۆى ويك هيناوه

ئوهوى دههات مير مراد بوو

ئوهوى ملى ساواى له دهشت و دهر

وهك گولاله هه لده كيشا

كه وتبووه نوای زريك و هوپرى پرووت و قووت

سوتمانىكى پينچ جوقة دار له و به ره

دههات و بهرى ئاسمانى تهنيبوو

فهرمى هومايوون بق مير مراد دهر كرابوو

به ره و ئايدن به پرى كه وئ

هه لكاته سه ر جيگرى به دره دين، مسته فای زهنديق.

گهرمايه.

جيگره كهى به دره دين، مسته فای زهنديق روانى

مسته فای گوندى روانى،

بى سام و ترس

بى توور به بوون

بى پيکه نين

راسته و راست و زيت زيت روانى.

ئهو روانى.

ئافره تى هه ره نه رم و هه ره سه سه سخت

هه‌ره رژد و هه‌ره چاوتیتر

هه‌ره دلدار

هه‌ره گه‌وره و هه‌ره به‌دهو:

خا‌که

له پریکا ده‌زی

ده‌زی.

ئه‌و پروانی.

ئازا‌کانی به‌دره‌دین له ره‌وه‌زانه‌وه پروانییانه ئاسۆ،
ئه‌م خا‌که ئاکامی له‌گه‌ل‌بالی بالدارتیکی فه‌رمانداری مه‌رگا
به‌ره‌به‌ره نزی‌ک ده‌بووه‌وه.

هه‌رچی ئه‌وانه‌ی له ره‌وه‌زانه‌وه ده‌یان‌روانی

ئه‌م خا‌که به ره‌ز و هه‌نجیر و هه‌ناره،

که کولکیان له هه‌نگوین زه‌ردتر بوو،

به‌خۆ و په‌زی شیر له هه‌نگوین شیرینتریانه‌وه

به ئه‌سپی ناوکیل زراو و بژ و یال شیرانه‌یانه‌وه.

بی شووره و وارش، به‌بی‌که‌وشه‌ن

وه‌کو خوانی برایه‌ک هه‌لیان دابووه‌وه.

گه‌رمایه.

پروانی.

بو‌یترانی به‌دره‌دین روانییانه ئاسۆ...

ئافه‌رتی هه‌ره نه‌رم و هه‌ره سه‌سه‌خت

هه‌ره رژد و هه‌ره چاوتیتر

هه ره دلدار
هه ره گه وره و هه ره به دهو
خا که
له پریکا دهزی
دهزی.

گه رما بوو.
ههور و هه لا پر بوون
هاکا له پر یه کهم دلۆپ
وهک قسیکی شیرین و خوش
که و ته زهوی
هاکا -

- له پر
وهک له ره هوزان هه لوه ری
وهک له نه سمانان بباری
وهک له زهویوزارا - بری
وهک هه ره دوا ئاسه واری که نه م زهوییه بیبه خشی.

نازاکانی شیخ به دره دین له له شکری میر راپه رین
به کراسی بی ته قه لی هاودامانی سپییه وه
به سه ری رووت
به بی خاوسی و به شیرری رووت
شه پکی خهست و خۆل رووی دا
گوندییه تورکه کانی ئایدن،

كەشتىيەوانى رۆمىي ساقز
جوولەكە پىشەوهرەكان
دە ھەزار زەندىقى ھاوپىي مستەفا لورىان بوونى
وەك دە ھەزار تەور لە لىپرى دژمن راچوون
پىز رىز ئالا كەسك و سۆران
مەتال زەركوت، خود توجى زەرد
لەت لەت كران بەلام،
زەردەپەرى، لە نىو رەھىلەي باراندا
لە دە ھەزار ما دوو ھەزار

لە دە ھەزار ھەشت ھەزارىان بەخشى...
بو وەي ھەموو بەيەك دەنگ لاوژان بىژن
بەيەكەو تۆران لە ئاوان ھەلەين
پىكەو ھە ئاسن وەك نىگار بنەخشىين
بو ئەو ھەي چوونىەك زەويوزاران بكىلن
بو ئەو ھەي بتوانن ھەنجىرى شىلەدار بخون
بو ئەو ھەي بتوانن

بىژن:

گۆناي يارى لى بترازى
لە گشت شتان
لە گشت شوپتان
گشت چوونىەكىن.
لە دە ھەزاران ھەشت ھەزارىان پىشكىش كرد...
بەزىن.

زال بوو، خوښی مهودای شیریان
 بهکراسی بی تهقلی سپی سربیهوه
 نهو زهوییهی که برایانه کیلدره
 وهک لاوژهی بی که دهنگ گوترا
 له نیو کوشک و تهلارهکهی نهدرنه دا سمشیل کرا .
 نهمه ناکامی ناچاربی باری میژوو و کومهل و نابووری بوو
 وا شکایهوه!
 مهیلی، دهیزانم!
 نهوهی دهتهوی بیلی، سهری له بهر داده نوینم.
 به لام چ له گهل نه م دلّه دهکهی
 نهو، فر له زمانه نازانی
 نهو دهلی: «گهردوونی پشت کوور،
 هو هق چه رخی قه حبه» .
 به که به که
 له نانیکا
 شان و پشت ری ری به زهبری قامچی
 سهر و چاو شه لالی خوین
 به بی خاوسی به سهر دلما تی دهپهرن،
 له ناوچه کانی نایدنرا دین، دهرون به زیوانی قهره بورون...

۱۰.

له تاریکاییدا وهستان
ئهو هه‌لی دایی، گوتی:
«له شاری ئه‌یاسلۆغ بازارپیان دانا،
پاران دیسان
دیسان ملی کتییان په‌ران!»

باران
جی پشوو ده‌باری.
ئه‌وان گوتیان:
«هیشتا بازار
دانه‌ندراوه
داده‌ندری.
ئهو بایه‌ی دی
نه‌خستوه
ده‌خا.
هیشتا له ملی
نه‌دراوه

دهدرئى».

كه تاريكى په رده په رده نماوى بوو
به ديار كه وتم له و جينگايه وانى لى بوون
من تى هه لچووم، گوتم:

«دهرگای شاری ئه یاسلؤغ کوا؟

پيشانم ده با تى په ږم

قه لای هه یه؟

بلئى بیرم ښم.

باچ ده ستین؟

تاكو نه یده م».

ئو جا ئه و تى هه لچوو، گوتى:

«دهرگای شاری ئه یاسلؤغ زور ته نگ و تووشه

هاتوچؤى پيدا ناکرى

قه لای هه یه،

هه روا به سانایى نارمى

برؤ میرخاسى ئه سپ شى ئال

برؤ په ی کارى خوت برؤ!...»

گوتم: «دهچم و دیمه دهرا،

گوتم: «دهسووتینم، دهرووخینم!»

گوتى: «باران لیى کرده وه

به ره به بیان سپیده ی دا

عەلى سەرپر

بانگى مسته فای

دهکرد

پرۆ ميترخاسى ئەسپ شى ئال

پرۆ پەي كارى خۆت پرۆ...»

گوتم: «ياران

ده، لىم گەرتىن

ده، لىم گەرتىن

ياران

توخوا، با، ببينم

با، ببينم

وا مەزانن

بەرگە ناگرم

مەزەن مەكەن

سوتانەكەم

تا بە خەلكى ھەموو دنيای رانەگەيىنم ناسوتىم.

ياران

مەلّين «ناشى»

لە خۆرايى مەلّين «ناشى»

خۆ ئەمە ھەرمى نىيە بەرنايىتەوہ

ھەرمى نىيە

برينداريش بى لە لكى بەرنايىتەوہ

ئەم دّله

ئەم دّله وەك كيشكە ناچى،

وہكو كيشكە

ياران
دهزانم
ياران
دهزانم له كويټه، دهزانم ټه و حالې چيټه
دهزانم
چوو، ټيتر ناگه ږيټه وه
دهزانم
له كه ژاوه ي و شتر ټيكا
به چوارميڅه يه كي خوټناويدا
له ش ږووت و قووت
له هه ردوو ده ستيه وه چوارميڅه كټشراوه

ياران
لټم گه ږين
لټم گه ږين،
ياران
با بچم
يه كي له په ږه واني به دره دين
مسته فا بوټر كليجه
ببينم...

له ملي دوو هه زار دهر ټي
مسته فا و چوارميڅه كه ي،
سه ربږي، بن تاو، بيور

هه‌موو شت ته‌پيار

هه‌موو شت ته‌واو.

ژيرزين سورمه‌چنى سوور

ئاوزهنگى زير

ئه‌سپى شى بۆر

ميردمنداللى به‌سه‌ر پشتيبه‌وه

پاتشاي ئه‌ماسيه، شانزاده سولتان مراد،

به‌ته‌نيشتيبه‌وه

نازانم له‌كام جوقه‌ى به‌رم بايزيد پاشا

سه‌ربري بيورى داوه‌شان

ملى پرووت له‌ته‌كرا وه‌ك هه‌نار

وه‌ك سئو له‌لكى سه‌وز به‌ربووه‌وه

يه‌ك له‌دواى يه‌ك به‌ربوونه‌وه.

هه‌ر سه‌رى كه‌ به‌ربووه‌وه

مسته‌فا له‌جوارمى‌خه‌وه

سه‌يريكي كرد بۆ ئاخ‌ر جار

هه‌ر سه‌رى كه‌ به‌ربووه‌وه

مووى نه‌بزووت:

هه‌ر هينده‌ى گوت،

- فريا كه‌وه بابا سولتان

له‌وه زياتر هيچى نه‌گوت...

بایزید پاشا دیته مانیسا. تۆرلاق که مال لهوئ ددهۆزیتهوه، ئه ویش لهوئ هه لدهواسی. ده ویلایهت دهپشکیندرئ، ئه وهی له نیو دهبرئ له نیو دهبرئ. ده ویلایهت تیمار له پهیرهوانی بهگانی خونکار بهش دهکرئ.

ئه منیش له گه ل پتبه ره که مدا له ده ویلایهت ئاوا بووین. قه ل و دالاش به سه ر سه رمانه وه ده سوورانه وه و دهیانقییراند و به نیو دهره و دۆلان ده که وتن و له لاشه و که لاکێ کۆرپه ژن و مندالی ساوا، که هیشتا خوینیان وشک نه بوو بووه ده ورروکان. دالاش له جیاتیی لاشه ی پیاوی پیر و لاو که له و به رپۆزه که وتبوون، گوشتی ژن و مندالیان پئ خوشتتر بوو و ئه مه ش نیشانه ی ئه وه بوو، که زگیان چه ند تپروته سه ل بوو.

له رینگا تووشی به گه لۆزه نگه رهکانی خونکار بووین.

به گهکانی خونکار، که وهک بای باخیکی سیس هه لاتوو به هه زار حال خۆی به کیش بکا و به سه ر زه وییه کی له توپه تکرادا رهت بی، به جوکه و تیتاوسی رهنگا ورهنگ و ده هۆل و چه نگ و چه نه وه گه رانه وه بۆ تیمارهکانیان و دامه زران، ئیمه ده ویلایه تمان به جئ هیشتسوو و گه لیبی بۆلوو له وه ره وه به دیار که وت.

به پتبه ره که م گوت:

– برستم لی براوه، ناتوانم به مه لهوانی له ده ریا بپه رمه وه.

قه یاخیکیان په یدا کرد.

دەریا شەپۆلای بوو. روانیمە قەیاخەوانەکە. کوتومت وەک ئەو وینەپە دەچوو، کە لە بەرگی ناووەی کتیبیکی ئەلمانیم دەریناوو و بە ژوورسەرمانەم هەلواسیبوو. سمیلە ئەستورەکە وەک ئەبەنۆس رەش، ردینی پان و سپی بوو. لەوەتی هەم هیی وا رووخۆش و دەم و پل و پاراوم نەدیوه.

گەشتبووینە ناوەندی گەلییەکە. دەریا بی وچان دەشکا و ئاو بەناو بایەکی رەنگ قورقوشماویدا لە ژێر قەیاخەکەمانەوه رێی دەکرد و دادەشکا، قەیاخەوانەکەمان، کە لە وینەکە ی ژوورسەرم دەچوو، گوتی:

- ئازاد و دیل، ئازاوەگیر و بە پیرۆ، دەرەبەگ و کۆیلە زەوی، وەستا و شاگرد، ئەوانە ی بەوشەیهک دایان دەپزاند و دادەپزان لە هاودژییەکی هەتا هەتایییەوه دەگزییە کرا چوون و هەندێ لە بنەوه و هەندێ بە ئاشکرا خەباتیکیان بی لی بران بەرپا کرد.

هەرکه پیمان هاویشته خاکی رۆم ئیلی بیستمانه وه سولتان محمه د چه له بی
دوایی به گه مارۆدانی قه لاکه ی سالۆنیک هینابوو و چوبوووه سهره ز. بۆ ئه وه ی
تۆزئ زووتر بگهینه دهلی ئۆرمان شه و رۆژمان لیک دا و رۆیشتهین.

شه و یکیان له په نا ریگا که دا دانیشتبووین پشوویمان دها، له وه به ره وه سی
سوارمان دیت له دهلی ئۆرمانه وه دههاتن، به بهرده مماندا به پرتاو بۆ شاری
سهره ز دایان کیشا. په کی له سواره کان شتیکی وه ک خورجینی به ته رکه وه
بوو، وه ک تارمایی مرقۆ دهچوو. مووی سهرم ره پ بوون. به ریبه ره که م گوت:

من به دهنگی ئەم نالانە ئاشنام
ئەم ئەسپە رهش ره شه ئارهق خویناویبانه
که له م ریگا تاریکه وه به چوار نال ده رۆن
هه روا دیلی دهست به ستهیه به ته رکیانه وه و ده رۆن

من به دهنگی ئەم نالانە ئاشنام
ئەمان

سبه پینانی

وه ک لاوژهیه کی دۆست له خیه ته کانمان لایان دا
نانمان له گه لدا به ش کردن
ئای که هه وا خۆش بوو

ئای دل چەند بە هیوا خۆش بوو
گومان،
سەردارە دۆستەکەمان لە خەوی شیریندا بوو...

من بەدەنگی ئەم نالانە ئاشنام.

ئەوان

شەویکیان

لە خێوەتەکانمانەو بە پرتاوی دوور کەوتنەو
ئۆبەدارەکیان لە پشتەو بەر خەنجەر دابووین
بەتەریکیانەو
هەرە بەرخەکەمان
لە پشتەو بەل بەست کرابوو.

من بەدەنگی ئەم نالانە ئاشنام

ئەمانە دەلی ئۆرمانیش دەیانناسی...

جا بەراستی زۆری نەبرد، زانیمان دەلی ئۆرمانیش بەدەنگی ئەم نالانە
ئاشنا بوو. چونکە هەر پیمان هاویشتبوووە جەنگەلستانەکەو، بایزید پاشا بە
را و تەگبیرە بەرێ و شوپنەکانی پیاوی بە جەنگەلستانەکەو وەرکردبوو و
خزابوونە ناو بنکەکانەو پێیان هاویشتبوووە پۆستنیشینییەکە ی بەدرەدینەو
و شەویکیان شیخمانیان لە نیو چادرەکە ی، لە خەودا وەگیر کەوتبوو و
بردبوویان. تومەز ئەو سێ سوارە ی لە رینگا تووشمان هاتن، باب ئاغای
شەرفرۆشانی میژروی عوسمانلی بوون و دیلەکە ی تەریکیان شیخ
بەدرەدین بوو.

پڙم ئیلی، سهرز و
 تهرکیبیکي ئیزافیی کون:
 حوزووری هوماپیون
 له گورئ
 وهک شیریکي له زهوی چهقیو، ریك و راست
 پیره میتردهکهی له مه ر خومان
 خونکار به رانبه ری
 لئکیان روانی

خونکار ویستی:

پیش نهوهی ئەم کوفره موجه سسه مه یخ بدرئ
 پیش نهوهی دوا قسه به پهت بدرئ
 با هه ندیکیش شهرع هونه ر بنوینی
 به داب و دستوور کاره که هه ل کرئ
 حازر مه جلیس
 مه ولانا هه دیده ریان پی دهگوت
 تازه له ولاتی عه جه مرآ ته شریفی هینابوو

پیاویکی دانشمهندی گه وره
ردینی خه ناوی بی بۆ سروشی خوایی نه وی کرد
گوتی: «ئهمه مآلی هه رامه به لام،
خوینی هه لآله».
کاری هه ل کرد...

ئاو له به دره دین دراوه
گوترا: «خوشت قسه یی بکه».
گوترا: «هه سیوی بی خواییت بده».
به دره دین
له که مه رانه وه روانییه ده ری
ده ره وه خو ره که ی خوش بوو
لک و پۆپی داریکی له هه وشه رواو
مه رمه ر به ئاوی خو ر سواو
به دره دین بزهی هاتی.
قوولاییی چاوی بریقاوه
گوتی: مادامی ئهم جاره به زین
هه رچی بکه یین، بلتین زیاده.
ئیترا به تانیدا نارۆم
مادام فه توا بۆ ئیمه یه بیده ن با مۆریکی پیا نین...

باران پرووشه دهکا،
 به ترسه وه
 به دهنگی نزم
 وهک چرپه ی خه یانه تکاری.

باران پرووشه دهکا،
 وهک ترپه ی پی پی سپی و پرووتی له ناین وهرگه پراو
 به سه ر خاکی ته پ و تاریکدا رابکا.

باران پرووشه دهکا،
 له بازاری پیشه وهرانی سه رهن
 به رانبه ری دووکانی مزگه ری
 به دره دینم به داره وه هه لواسراوه.

باران پرووشه دهکا،
 شه وگار درهنگه و بی ستیر
 به لقی داری بی وه لگی ته پ بوو له به ر باران
 گوشتی پرووت و قووتی شیخمه

شۆږ بۈۈتەتەۋە .

باران پروۋوشە دەكا ،

بازارې سەرەز لال و بى زوان ،

بازارې سەرەز كوئير .

هەوا پر له خەمى بى زوانى و نەبىنن كوئيرەۋە بى

بازارې سەرەز دەموچاۋى بە دەستى پۆشيوە .

باران پروۋوشە دەكا .

کراسه‌که‌ی شه‌فیک تۆرنه‌چی

باران پرووشه‌ی ده‌کرد. له‌ دهره‌وه، له‌ پشت شیشه‌کانه‌وه، له‌ سه‌رووی ئاسۆ به‌هه‌ور و هه‌لاکه‌ی سه‌ر ده‌ریاوه، سپیده‌ی به‌یان به‌دیار که‌وتیوو. ئه‌و پۆژه‌م زۆر چاک له‌ بیره. له‌ پیتشا، هه‌ستم کرد ده‌ستی به‌سه‌ر شانمه‌وه‌یه. که‌ ئاوێم دایه‌وه، شه‌فیک تۆرنه‌چی بوو. چاوه‌ زیت و گه‌شه‌ ره‌شه‌کانی له‌ چاوم بریوو، گوتی:

– وا دیاره‌ ئه‌م شه‌و باش نه‌نووستوی؟

ئیدی دهنگی زه‌ی کوّ و زنجیری ئه‌شقی و ریگران له‌ قاوشی سه‌ره‌وه نه‌ده‌هات. دنیا ته‌واو روون بوووه‌وه. وا دیاربوو له‌ پرخه‌ی خه‌ودا بوون. فیتووی پاسه‌وانان، ئیدی به‌و چاشخانه‌ مانای له‌ده‌ست دابوو، ره‌نگی ده‌سرایه‌وه و تیژی و زه‌قیی خه‌ته‌کانی، که‌ له‌ تاریکاییدا نه‌بی به‌دیار ناکه‌وی، نه‌رم و خاو بوووه‌وه.

ده‌رگای قاوشه‌که‌ له‌ ده‌ره‌وه کرایه‌وه. کورگه‌ل، یه‌که‌یه‌که‌، به‌خه‌به‌ره‌هاتن. شه‌فیک ده‌پرسی:

– ئه‌وه‌ چیته، حاڵت زۆر شپ و شپریوه؟

منیش به‌سه‌ره‌هاتی شه‌وئ بۆ شه‌فیک ده‌گێرمه‌وه.

– به‌چاوی خۆم دیت. ها‌ته‌ به‌ر ئه‌م په‌نجه‌ره‌یه. کراسیکی سپیی بی ته‌قه‌ل و دروومانی له‌به‌ردا بوو. ده‌ستی گرتم. شان به‌شانی، راستتر بلیم، به‌ ریبه‌رایه‌تی ئه‌و سه‌فه‌ریکم کرد...

شەفېق تۆرنەچى پى دەكەنى. پەنجەرەكەم پيشان دەدا، دەلى:

- تۆ ئەم سەفەرەت نەك لەگەل مريدەكەى مستەفا، لەگەل كراسەكەى مندا
كردووه. بىروانە، دوینى شەوئى هەلم واسى. هیشتا هەر بە پەنجەرەكەوہیہ...
منیش پى دەكەنم. كراسەكەى شەفېق تۆرنەچى، كە لە بزاوتەكەى
بەدرەدینى كورى قازى سیمانەدا، رېبەرايەتیی دەكردم لەسەر شیشەكان
هەلدەگرم. شەفېق كراسەكەى لەبەردەكا. ھاوړیانی قاوشەكە ھەموو،
ئاگایان لە (سەفەر)ەكەمە. ئەحمەد دەلى:

- جا ئەوہ بنووسە. (داستانىكى بەدرەدین)مان دەوئى. منیش چىرۆكىكت
بۆ دەگىرپمەوہ، دەیخەيە دواى كتیبەكەوہ... جا، وا چىرۆكەكەى ئەحمەد
دەخەمە دواى كتیبەكەوہ.

چیرۆکه‌که‌ی ئەحمەد

بەر لە شەری باڵقان بوو. نۆ سالان بووم. لە گەڵ باپیرمدا، لە رۆم ئیلی، لە مالی گوندییەک بووین بە میوان. گوندییەکه چاوشینتکی ڕدین خورمایی بوو. ترخینە‌ی پر لە بیبەری سووری زۆرمان فر کرد. زستانە. زستانیکە لە زستانە وشکە وەک کێردی تیژ لە هەساندراوه‌کان.

ناوی گوندەکه‌م لە بیر نه‌ماوه. تەنیا ئەوه نه‌بی، ئەو جەندرمە‌یە‌ی تا سەر ڕیگا‌که بە‌گە‌لمان کەوت، دە‌یگوت، ئەم گوندییانە هەرە سەر‌ه‌ر‌پۆ و هەرە باج نە‌دەر و هەرە سەر‌شە‌قی ئەم ناوین.

بە‌لای جەندرمە‌که‌وه، ئەمانە نه‌موس‌لمان بوون، نه‌گاور بوون، نه‌قزلباش بوون. بە‌لام نه‌ک قزلباشی ته‌واویش.

ئێستاش لە بیرمه‌ که چووینه‌ ناو گوندە‌که‌وه. رۆژ لە ئاوابووندا بوو. ڕیگاو‌بان بە‌ستبووی. لە ڕیگا، شە‌خته‌ی سەر گۆ‌لاو، وەک شووشە‌ی بە‌بریق و باق سوور دە‌چوونە‌وه. هەر لە بە‌راییی شوورە‌ی گوندە‌وه، که خە‌ریک بوو لە‌گە‌ڵ تاریکاییدا تیکە‌ڵ دە‌بوو سە‌گنکمان بە‌پیره‌وه هات. بە‌لام چۆن سە‌گن، زل و زه‌لام، لە ناو تاریکاییه‌که‌دا لە خۆی گە‌وره‌تر دیاریوو. دە‌حه‌پی. گۆتم «ئەوه‌ چیه‌؟» سە‌رم لە پشت ئاره‌وانچیه‌که‌وه برد، قە‌مچیی ئاره‌وانچیه‌که‌ به‌ مه‌چه‌کیه‌وه بە‌ر دە‌موچاوم کەوت و بە‌رز بووه‌وه، وەک فیشکە‌ی مار، شریخه‌یه‌کی باریکی لێ‌وه هات، بە‌ر ته‌پلی سە‌ری سە‌گه‌که‌ کەوت. هەر ئە‌وه‌می، دە‌نگیکی گرم بە‌رگۆی کەوت:

– هۆ، پیت وایه، ئهوهی ئپی ددهی گوندییه و خۆشت قایمقامی؟ باپیرم له ئارهوانهکه هاته خوار، به خاوهنه دنگ گرهکهی سهگهکهی گوت «مهرحهبا» قسهیان کرد. له پاشان خاوهنه چاوشینه ردین خورماییهکهی سهگهکه بوو به خانهخویمان.

زۆرم قسهی سهردهمی مندالی له بیر ماون. مانای زۆریانم، که بهره بهره گهوره بووم، دهرک کرد. سهرم له هیندیکیان سورما، به بریکیان پی کهنیم، به هیندیکیان تووره بووم. به لام هیچ قسهیی، لهوانی به مندالی له گهرم بیستوون، هیندهی قسهی ئه وشوهی، له گوندییه چاوشینهکه و باپیرم بیست، به درژیایی ژیانم کاری تی نهکردووم. باپیرم دنگی زۆر نهرم و ماقوول و چهلهبیانه بوو. ههرچی دنگی ئهوی دیکهیان بوو گر و تووره و خرسن بوو و بهبروا و شایی به خۆیونهوه قسهی دهکرد.

دهنکه گرهکهی ئه و دهیگوت:

«به خواستی خونکار و فهتوای مهولانا حهیدهری ئیرانی، لاشهه بهردهین، له سههرز، له ناو بازار، رووت و قووت، به داریکی بی گهلاوه ههلواسرابوو، له سهرهخۆ به چهپ و راستدا جۆلانهی دهکرد. شهو بوو، له سهه سیلهی بازارهوه، سی زهلام بهدیار کهوتن. بهکیکیان ئهسپیکی بۆری یهدهگی پی بوو. ئهسپیکی بی زین. هاتنه ژیر ئه و داره بهردهینی پپوه ههلواسرابوو. ئهوهی لای چهپهوهیان سۆلهکهی داکنه. بهدارهکهدا ههلگهرا، دهستی له بن ردینه دریشه سپیهکهی بهردهینهوه برد، خهریک بوو گرئی گوریسه تهپه سابووناوییه وهک مار، به مله باریکهکهیهوه شهتهکدراوهکهی دهبري. مهوادی کێرد له گوریس تراز، یهکسهه بهر مله بستێ دریشهوهوهکهی لاشهکه کهوت. خوینی لی نههات. کوره رهنگی زهره ههلگهرا. له پاشان، دانهوییهوه، برینهکهی ماچ کرد، راست بووهوه. کێردهکهی توور ههلا، دیسان تی ههلووهوه، گرئی له نیوه پتر براوهکهی، بهدهستی کردهوه، باوکی جهرگۆشهیهکی له خه و راچووی باوهشی، چۆن له هامپزی دایکی دهکا، ئهویش لاشهکهی بهردهینی بهو چهشنه بهباوهشی ئهوانی خوارێ سپارد.

ئەوانىش لاشەي پرووتيان لەسەر ئەسپى رووت دانا. ئەوھى وەسەر دار
كەوتبوو ھاتە خوار. لە ھەمووان لاوتر ئەو بوو سەرى ئەسپە رووتە
يەدەگەكەي بە لاشەي رووتەو، راکيشا، ھات بۆ گوندەكەي ئيمە. لاشەكەي
لەو سەر يالە، لە بن دارە رەشەكە ناشت، دوایى سوارەكانى خونكار
گوندەكەيان پشكنى ھەركە سوارەكان رویشتن، لاوھەكە لاشەكەي لە بن دارە
رەشەكە دەرتنا. گوتى نەوھەكا سوارەكان جارێكى دیکە بگەرینەو، لاشەكە
بدۆزەنەو، بردى، ئیدی نەگەراییەو.

باپیرم دەپرسی:

– جا تۆ لە روودانى ئەمە، بەو چەشنە دنیای؟

– بئىگومان. ئەمە باپیرم، باوكى دایكم بۆي گێرامەو. ئەویش باپیری بۆي
گێراوھتەو. ئەویش باپیری باپیری بۆي گێراوھتەو. ئیدی پشناویشت ھەروا
دەروا...

جگە لە ئیمە، ھەشت نۆ دە گوندییى لە ژوورئى بەدەورى ئالْقەي رووناکییە
بەلەكەكەو، كە ئاگردانەكەي بەرھنگى سوور رەنگ كرذبوو، دانیشتبوون،
ناوبەناو یەك دووانیکیان دەبزوون، دەستیان، یا لایەكى دەموچاویان، یا
لاشانیکیان بەر ئالْقە رووناکییەكە دەكەوئى، سوور دەبئى.

گوتم لە دەنگى رڤتین خورمايیەكەیانە:

– ئەو دیسان دەگەریتەو. رووت و قووت بەدارەو ھەلواسراو، رووت و
قووت دەگەریتەو.

باپیرم پئى دەكەنئى، دەلئى:

– ئەم بىر و برۆایەي ئیوھ لە بىر و برۆای مەسیحییەكان دەچیت. ئەوانیش
دەلئین عیسا پتغەمبەر دووبارە دەگەریتەو سەر دنیا. نەك ھەر ئەوان،
موسلمانى وا ھەن، ئەوانیش بىر و برۆایان واھە كە عیسا پتغەمبەر، رۆژئى
دئى، لە شامى شەریف بەدیار دەكەوئى.

ئەو، یەكسەر وەلامى قسەكانى باپیرم ناداتەو. بەدەست و پەنجە

ئەستوورەكانى چۆكى دەگرئى، خۆى كۆ دەكاتەوہ. وا بە تەواوى لەشى
كەوتوو تە ناو ئالڤە پروناكييەكەوہ. لەلاړا چاوم لەدەموچاويەتى. كەپوويەكى
گەورە و رېك و راستى ھەيە. وەك لە گژ مروړ راچى واى قسە دەكرد:

- دەلّين، عيسا پيغەمبەر بە گوشت و ھېسك و پرووسك و رډينەكەى
خۆيەوہ زيندوو دەبیتەوہ. بەلام بەدرەدينى ئيمە بى ھېسك و پرووسك و بى
رډين و بى سميل، وەك نيگای چاوان، وەك قسەى زمانان، وەك ھەناسەى
سينگان زيندوو دەبیتەوہ. دەلّى ئەمە دەزانم... ئيمە بەندەى بەدرەدينين. كە
دەلّين بەدرەدين زيندوو دەبیتەوہ، مەبەستمان ئەوہيە كە قسە و نيگا و
ھەناسەكەى لە ناو ئيمەدا زيندوو دەبیتەوہ.

بېدەنگ بوو. لە شوپنەكەى خۆى ھيورييەوہ. جا باپيرم بە زيندوو بوونەوہى
بەدرەدين پرواى ھينا يا نەھينا، ئەوہ نازانم. بەلام من خۆم لە تەمەنى نۆ
سالىمدا پروام بەمە ھينا. ئيستاش وا تەمەنم سى و ئەوہندە سالىيە ھەر
پروام وايە.

نەخشەکانی ناوئەم کتیبە بەپەڕی ھونەرمەندی کورد عابدین
دینۆ دروست کراون و لە چاپە تورکییەکەیی سەرچەمی
بەرھەمی شاعیر وەرگیراون، کە لە بولغاریا لە چاپ دراوہ.